

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2780/05
09.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolović, Milomira Nikolića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi izdržavanja, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.7695/05 od 13.7.2005. godine, u sednici održanoj 9.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.7695/05 od 13.7.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Obrenovcu P.br.787/03 od 3.3.2005. godine odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se obaveže tuženi da joj na ime svog doprinosa za njeno izdržavanje kao razvedenog bračnog druga plaća iznos od 30% mesečne devizne penzije u iznosu od 840 eura koje prima preko Poštanske štedionice u Beogradu, kao neosnovan. Obavezana je tužilja da tuženom na ime troškova parničnog postupka isplati 16.125,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tužilje, Okružni sud u Beogradu je presudom Gž.br.7695/05 od 13.7.2005. godine, odbio kao neosnovanu žalbu i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Beogradu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu ovlašćenja iz člana 386. ZPP i našao da revizija tužilje nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno da su tužilja i tuženi brak zaključili 1991. godine. Ovaj brak razveden je pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Obrenovcu (P.br.806/02 od 17.12.2002. godine). Tuženi je korisnik penzije u visini od 840 evra mesečno, a tužilja je korisnik penzije u protivrednosti 50 - 60 evra koje prima u RR. Vlasnik je stana površine 44 m² u RR1. Obe parnične stranke nemaju zakonskih obaveza izdržavanja. Bračna zajednica između njih prestala je 6.9.2002. godine kada je tužilja napustila tuženog i otišla u RR, kako bi čuvala unuku koja je tamo upisala školu. Tuženi je predlagao tužilji da svoju unuku upiše u školu u Srbiji, što je ona odbila.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo.

U konkretnom slučaju tužilja je bez opravdanog razloga napustila tuženog da bi čuvala svoju unuku u RR dok se ona školuje iako unuka ima oba roditelja. Stoga saglasno odredbi člana 287. stav 2. ranije važećeg Zakona o braku i porodičnim odnosima ("Službeni glasnik SRS" br.22/80, 11/88, "Službeni glasnik RS" br.22/93, 25/93, 35/94, 46/95 i 29/2001) koji se primenjuje na osnovu odredbe člana 357. stav 2. i 3. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 18/2005) osnovano su nižestepeni sudovi odbili tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se obaveže tuženi da joj na ime svog doprinosa za njeno izdržavanje kao razvedenog bračnog druga plaća iznos od 30% od mesečne devizne penzije.

Neosnovani su navodi revizije tužilje, jer napred pomenutom odredbom člana 287. stav 2. Zakona o braku i porodičnim odnosima propisano je da sud može uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja odbiti zahtev za izdržavanje ako izdržavanje traži bračni drug koji je zlonamerno ili iz neopravdanog razloga napustio svog bračnog druga. Tužilja je imala mogućnost da se vrati u Srbiju i da u zajednici sa tuženim čuva unuku, što je ona odbila, i takvo stanje traje sve do danas, o čemu su nižestepeni sudovi u svojim odlukama dali dovoljne i jasne razloge koje u svemu kao pravilne i potpune prihvata i Vrhovni sud.

Primenom odredbe člana 393. ZPP Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude, a na osnovu odredbe člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" broj 125/04 od 22.11.2004. godine, koji je stupio na snagu 23.2.2005.

godine), Vrhovni sud je odlučio o reviziji primenom odredaba ZPP koje su važile do stupanja na snagu navedenog Zakona.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost opravka

IJ